ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Χ. ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ.—ΕΤΟΣ ΙΖ'.—ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 7650
ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΙ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ: Ὁδὸς Κορίνθου ἀριθ. 210 Ἀρίθμ. Τηλεφώνου 24—94
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ: Ὁδὸς Μαιάνδρου ἀριθ. 37

ΤΗΛΕΓΡΑΦΟΣ

Η ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΑ ΠΡΩΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 9 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1937
Σελήνη 22 ἡμερῶν. Ἀνατ. ἡλίου 7.13' Δύσις 5.08', Δομνίκης μάρτυρος

ΑΙ ΑΠΟΨΕΙΣ ΤΩΝ ΑΓΓΛΙΚΩΝ ΚΥΚΛΩΝ ΕΠΙ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΗΣΕΩΝ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ ΙΤΑΛΙΑΣ ΑΙ ΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΣΕΙΣ ΘΑ ΣΥΝΕΧΙΣΘΟΥΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Αἱ ἀπαντήσεις τῆς Ἰταλίας καὶ Γερμανίας εἰς τὴν ἀγγλογαλλικὴν διακοίνωσιν διὰ τὸ ζήτημα τῶν ἐθελοντῶν ἐξετάζεται ὑπὸ τοῦ Φόρρειν Ὄφις.

Κατ' ἀ ἐγνώσθη αἱ ἀγγλικαὶ ἀπόψεις ἐν προκειμένῳ εἶνε ὅτι αἱ περαιτέρω διαπραγματεύσεις πρέπει νὰ συνεχισθοῦν διὰ τῆς διπλωματικῆς ὁδοῦ ἐν συνδυασμῷ μὲ τὸ ἔργον τῆς ἐπιτροπῆς μὴ ἐπεμβάσεως. Ἐπίσημα σχόλια δὲν ὑπάρχουν μέχρι τῆς στιγμῆς, ἀλλὰ τονίζεται ὅτι αἱ ἀπαντήσεις τῶν 2 Κυβερνήσεων δύνανται νὰθεωρεῖται ὅπωσδήποτε ὡς ἱκανοποιητικαὶ ἐφ' ὅσον δι' αὐτῶν δείκνυνται πρόθυμαι πρὸς διατήρησιν τῆς ἀρχῆς μὴ ἐπεμβάσεως.

Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν Ἀντεν συνεζήτησεν τὸ Ἰσπανικὸν ζήτημα μὲ τοὺς ἡγέτας τῶν διαφόρων κομμάτων καὶ κατέστησεν ἐνημέρους τοὺς ὑπουργοὺς.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ. Οἱ ἁρμόδιοι κύκλοι θεωροῦν τὰς ἀπαντήσεις τῆς Ἰταλίας καὶ Γερμανίας ὡς ἐπιτρεπούσας τὴν συνέχισιν τῶν διαπραγματεύσεων ἐντὸς τοῦ πλαισίου τῆς ἐπιτροπῆς μὴ ἐπεμβάσεως.

Ἐν τῇ διακοινώσει τοῦ Βερολίνου ἡ προσοχὴ στρέφεται ἐπὶ τῆς παραγράφου ἐν τῇ ὁποίᾳ ἡ Κυβέρνησις τοῦ Ράϊχ δηλοῖ ὅτι εἶναι ἑτοίμη νὰ ὑποστηρίξῃ τὸ μέτρα τὰ ὁποῖα ἤθελον θεωρηθῇ ὡς γονεῖς τὴν Ἰσπανίαν.

ΤΑ ΖΩΤΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΑΜΑΛΙΑΔΟΣ ΥΔΡΕΥΣΙΣ, ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΝ, ΟΔΟΠΟΙΪΑ ΚΛΠ.

ΑΜΑΛΙΑΣ (τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). Ἡ Ἀμαλιάδα εἶναι ἕνα ἀστὸ ἀρχινεοχῶρι. Αὐτὴ εἶναι ἀσφαλῶς ἡ μεγαλυτέρα ποὺ θὰ δημιουργηθῇ ἀπὸν κάθε ξένο, ὁ ὁποῖος θὰ ἔμενεν ἐδῶ ἕνα καὶ γιὰ μιὰ ἡμέρα. Καὶ τοῦτο συμβαίνει κατ' ἀνάθεσιν πρὸς ἄλλας μικροτέρας πόλεις, αἱ ὁποῖαι εἶχον ἀσφαλῆ καλλιτέραν τύχην αὐτῆς.

Ἡ κατάστασις αὐτὴ ὅμως ἐδημιουργήθη διότι παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ πόλις ἀριθμεῖ 15 καὶ πλέον χιλιάδας κατοίκους, ἐν τούτοις οὐδέποτε κατώρθωσε νὰ προσελκύσῃ τὴν προσοχὴν τῶν Κυβερνώντων κατὰ τὸ παρελθὸν καὶ ἔτσι ἀρέθη ἀπαρατήρητος εἰς τὴν τύχην της, ἐνῷ λόγῳ τῆς φυσικῆς καὶ λόγῳ τῆς οἰκονομικῆς θέσεώς της, θὰ ἠξίζε τὴν καλλιτέραν τύχης. Ἤδη ὅτε ἡ Κρατικὴ μηχανὴ ἐπανεῦρε τὴν κανονικὴν ρυθμὸν τῆς καὶ τὸ Κυβερνητικὸν ἐνδιαφέρον ἐκδηλοῦται ἐξ ἴσου μὲ στοργὴν δι' ὅλας τὰς περιφερείας τὰς ἐγούσας ἀνάγκην, δυνάμεθα νὰ ἐλπίζωμεν σοβαρῶς εἰς μίαν προσοχὴ βελτιώσιν τῆς καταστάσεως.

Αἱ ἔλλειψες τῆς πόλεως, αἱ ὁποῖαι ἔχουν ἀνάγκην ἀμέσου θεραπείας εἶναι πλείσαι, αἱ σπουδαιότεραι ὅμως ἐξ αὐτῶν εἶναι ἡ ὕδρευσις, ἡ ἀνέγερσις Δημοτικοῦ Νοσοκομείου, ἡ ρυμοτομία τῶν ὁδῶν τῆς πόλεως κ. ἄ.

Εἰς τὸ παρελθὸν ἐπὶ τῆς Δημοτικῆς ἀρχοντείας τοῦ ἀειμνήστου Βασ. Παπακωνσταντίνου ἐκινήθη μία σχετικὴ ἐργασία διὰ τὴν λύσιν τοῦ ζητήματος τῆς ὑδρεύσεως διὰ τῶν ὑπογείων ὑδάτων. Ἀναφορὰ τότε εἰς τὸ ἀνατολικὸν μέρος τῆς πόλεως ἔνα μεγάλο φρέαρ, ἐξ αὐτοῦ δὲ καὶ ἄλλων τινῶν μικροτέρων τοιούτων, ἀντλεῖται τὸ ὕδωρ δι' εἰδικῶν ἀντλιῶν καὶ διοχετεύεται εἰς τὴν πόλιν. Τοῦτο ὅμως δυστυχῶς δὲν ἀπεπλέσε πλήρη λύσιν τοῦ ζητήματος τῆς ὑδρεύσεως τῆς Ἀμαλιάδος, διότι ἡ ποσότης τοῦ ὕδατος ἦτο πολὺ μικρά.

Τοῦτο ἀνεγνώρισεν ὁ ἀείμνηστος Παπακωνσταντίνου καὶ εἶχεν ὑπ' ὄψιν του εἰδικὴν σχέδιον συμπληρώσεως τῆς γενομένης ἐργασίας, ἡ μὴ ἐπανεκλογή του ὅμως καὶ ἡ ὑπὸ τοῦ διαδόχου του ἀσκοῦσα δραπάνη πολλῶν χιλιάδων δραχμῶν, ἀφῆκε τὸ ζήτημα ἄλυστον. Καὶ σήμερον ἡ Ἀμαλιὰς δύρεται ἐκ φρεάτων, τὰ περισσότερα τῶν ὁποίων εἶναι ἀδαθῆ καὶ ἐν πολλοῖς μολυσμένα.

Σήμερον εὐσυχῶς συζυγεῖται ἡ λύσις τοῦ σοβαροῦ αὐτοῦ προβλήματος τῆς ὑδρεύσεως διὰ τῆς μεταφορᾶς ὑπηγείων ὑδάτων ἐκ Κακοπαρίου. Θέλομεν δὲ νὰ ἐπιζήσωμεν βασίμως ὅτι οὗτοι πλέον ἡ πόλις μας θὰ ἀπολυτρωθῇ ἐπὶ τέλους μίαν ἀπαρκῆ ὕδρευσιν.

Τὸ ζήτημα ἐξ ἄλλου τῆς ἀνεγέρσεως Δημοτικοῦ Νοσοκομείου, πολλάκις ἀπηγχήλησε κατὰ διαφόρους περιόδους τὸν Δῆμον μας, αἱ διαφυλαι ὅμως τῶν ἐκάστοτε μετεχόντων τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, συνετέλεσαν εἰς τὸ νὰ παρελκυσθῇ καὶ νὰ μένῃ ἄλυτον ἀκόμη τὸ ὑψίστης σημασίας ζήτημα τοῦτο, πρός...δόξαν τῶν ὑδυόνεων τῆς πόλεώς μας.

Ἕτερον ἐπίσης ἐξ ἴσου σοβαρὸν ζήτημα εἶναι καὶ ἡ πρόσληψις μηχανικοῦ εἰς τὸν Δῆμον, διότι σήμερον ἡ ἔλλειψις αὐτοῦ δίδει τὴν εὐκαιρίαν εἰς πολλοὺς συμπολίτας νὰ μεταβάλλουν ἀθεμιτέστας τὸ σχέδιον τῆς πόλεως, ἀνεγείροντες οἰκοδομὰς ἐκτὸς τοῦ σχεδίου αὐτῆς καὶ ἐπισκευάζοντες ἄλλας τοιαύτας εὑρισκομένας ὑπὸ ρυμοτομήσεις, εἰ τρόπον ὥστε νὰ ἐπιδιορθώνουν μεγάλας τὰς οἰκονομικὰ τοῦ Δήμου μας.

Ἕτερον σημεῖον εἰς τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ στραφῇ ἡ προσοχὴ τῆς Δημοτικῆς ἀρχῆς, εἶναι ἡ κατάσασις τῶν ὁδῶν, αἱ ὁποῖαι κατὰ τὸν χειμῶνα ἰδίως καθίστανται ἀδιάβατοι ἀπὸ τὰ λιμνάζοντα ὕδατα τῶν βροχῶν.

Αὐταὶ εἶναι ἐν γενικαῖς γραμμαῖς αἱ σοβαρώτεραι ἀνάγκαι τῆς πόλεώς μας. Ἡμεῖς κλείσωμεν τὸ σημειωμά μας, θὰ πρέπει νὰ ἐξάρωμεν μόνον τὴν διατήρησιν τῆς καθαριότητος τῆς πόλεως, ἡ ὁποία χάρις κυρίως εἰς τὰς φροντίδας τοῦ ὑπομαιράρχου κ. Δουκάκη εἶναι πράγματι παραδειγματική.

Τέλος ἀφείλομεν νὰ τονίσωμεν ὅτι διὰ τὴν θεραπείαν τῶν βαρυχουσῶν ἀνάγκων καὶ τὴν πραγματοποίησιν ἔργων κοινῆς ὠφελείας, ἀπαιτεῖται ἀπαραιτήσως ἡ πλήρης καὶ εἰλικρινὴς συνεργασία τῶν μελῶν τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου μετὰ τῆς Δημοτικῆς ἀρχῆς καὶ εἰς τὴν ὁποίαν θὰ ἐυνθῴμεν νὰ στηρίξωμεν μὲν θετικὴν ἐλπίδα βελτιώσεως τῶν πραγμάτων, ἐχοντες πρὸς τοῦτο ὡς δεδομένον καὶ τὸ ἐκδεδηλωμένον ἤδη ἀμέρισον ἐνδιαφέρον τοῦ Νομάρχου Ἠλείας κ. Τσουλουζᾶ ὑπὲρ τῆς πόλεώς μας.

Β. Δ. Ρουμελιώτης

ΒΕΛΓΙΚΟΝ ΔΙΑΒΗΜΑ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΙΤΑΛΙΑΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ. Κατ' εἰδήσεις ἐκ Βρυξελλῶν ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν ἀπηθύνθη ἔντονον διαμαρτυρίαν πρὸς τὸν Ἰταλὸν πρεσβευτὴν κ. Ρετσιόζ, διότι ἐπέτρεψεν εἰς τὸν παρεπιδημοῦντα εἰς Ἰταλίαν ἀρχηγὸν τῶν Ρεξ κ. Λ. Νιεγκρέλ ἀμιλήσῃ ἀπὸ τοῦς Ἰταλικοὺς ραδιοφωνικοὺς σταθμοὺς καὶ νὰ καταφερθῇ κατὰ τῆς Βελγικῆ κυβερνήσεως.

Ὁ Βελγικὸς τύπος, ἀπηχῶν τὴν δυσαρέσκειαν τῶν κυβερνητικῶν κύκλων παρατηρεῖ, ὅτι ἡ ἐνέργεια αὕτη ἀποτελεῖ καταφρόνον ἐπέμβασιν τῆς Ἰταλίας εἰς ξητὰς ἐσωτερικὰς ὑποθέσεις ξένου Κράτους, ἐπέμβασιν, τὴν ὁποίαν δὲν εἶνε δικαιοθεμιένον ἐν ἀνεχῇ τὸ Βελγικὸν Ἔθνος, ἔτοιμον νὰ προασπίσῃ τὴν ἐθνικὴν του ἀξιοπρέπειαν.

Ειδησεις Και Γεγονοτα Απο Ολον Τον Κοσμον

(Ἐκ τοῦ χθεσινοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Ταχυδρομείου)

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Τηλεγραφήματα ἐκ Βιέννης ἀγγέλλουν ὅτι ὁ γάμος τοῦ Δουκὸς τοῦ Ὀδίνδσωρ μὲ τὴν κυρίαν Σίμψων θὰ τελεσθῇ κατὰ τὸν ἐρχόμενον μῆνα Μάϊον εἰς τὴν ἀγγλικανικὴν ἐκκλησίαν τῆς ἀστρικαὶς πρωτευούσης καὶ ὅτι ἱκανὸς ἀριθμὸς βρεττανικῶν προσωπικοτήτων θὰ κληθῇ ἵνα παραστῇ εἰς τὴν τελετήν.

Οἱ ἐπίσημοι κύκλοι τοῦ Λονδίνου καὶ τὸ περιβάλλον τῆς ἀγγλικῆς Δόλης αὐρίσκονται ἄνευ ἐπισήμων εἰδήσεων ἐν σχέσει πρὸς τὸν γάμον τοῦ πρώην βασιλέως Ἐδουάρδου τοῦ 8ου καὶ θεωροῦν τὰς ἐκ Βιέννης προερχομένας πληροφορίας ὡς ἁπλᾶς εἰκασίας, ἄνευ οὐδεμιᾶς σαθερᾶς βάσεως.

Τὸ μοναδικὸν γεγονὸς, τὸ ὁποῖον ἐλέγχεται εἰς τὸ Λονδίνον μὲ κάποιαν βεβαιότητα, εἶναι ὅτι ἔνας φίλος τοῦ δαρώνου Εὐγενίου Ρότσιλδ—εἰς τὴν ἔπιμλιν τοῦ τελευταίου, ὡς γνωσταί, φιλοξενεῖται ὁ δοὺξ τοῦ Ὀδίνδσωρ—ἐπεσκέφθη τελευταίως τὸν πάσσρα τῆς ἀγγλικανικῆς ἐκκλησίας εἰς τὸ Ἔνζεσρελδ διὰ νὰ μάθῃ ἐὰν συγκατατίθεσο νὰ τελέσῃ αὐτοπροσώπως τὸ μυστήριον τοῦ γάμου τοῦ τέκνος βασιλέως μετὰ τῆς κυρίας Σίμψων, συμφώνως πρὸς τοὺς τύπους τῆς ἀγγλικῆς ἐκκλησίας. Ὁ πάσσαρ ἀπήντησεν ὅτι δὲν θὰ εἶχε καμμίαν ἀνήρησιν ἐὰν τοῦ ἐγένετο ἡ σχετικὴ αἴτησις καὶ ὅταν, κατὰ φυσικὸν λόγον, ἐπακοποιεῖτο ἡ θέσις τῆς κυρίας Σίμψων, δηλαδὴ ὅταν ἡ ἀγγλικὴ δικαιοσύνη θὰ ἐξέδιδε τὸ ὁριστικὸν διαζύγιον τῆς ἀμερικανίδος μετὰ τοῦ δευτέρου συζύγου της Ἐρνέστου Σίμψων. Εἶναι γνωστὸν ὅτι αἱ διατυπώσεις αὐταὶ δὲν ἡμπορεῖ νὰ ἐξομαλυνθοῦν πρὸ τοῦ τέλους Μαρτίου. Δὲν πιστεύει ὅμως κανεὶς ὅτι ἡμπορεῖ νὰ ὑπάρξουν δυσκολίαι εἰς τὴν ἐκδοσιν τοῦ διαζυγίου.

"Ὅλοι γενικῶς εἰς τὸ Λονδίνον εὐχονται διακαῶς ὅπως μὴ παρουσιασθῇ κανένα ἐμπόδιον εἰς τὸν δοῦκα τοῦ Ὀδίνδσωρ διὰ νὰ ἡμπορέσῃ νὰ περάσῃ τὴν ζωήν του ἐλευθέρος καὶ ὅπως θέλῃ, κατόπιν τῆς θυσίας ποὺ ἔκαμε χάριν τοῦ ἔρωτός του πρὸς τὴν κ. Ὀδάλλις Σίμψων. Πάντως εἰς τὸ Λονδίνον θεωρεῖται πολὺ πρόωρος ἡ συζήτησις αὐτὴ τοῦ γάμου.

Ὑπάρχουν εἰς τὸν κόσμον 40 χιλιάδ. κιλὰ ἀδάμαντες

ΑΜΣΤΕΡΝΤΑΜ. Κατ' ἐπισήμους πληροφορίας, ἡ ποσότης ἀδάμαντος ποὺ εἶναι διεσκορπισμένη εἰς ὅλον τὸν κόσμον ὑπολογίζεται εἰς 40 χιλιάδες κιλά. Αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι μόνον κατέχουν τὰ δύο τρίτα τοῦ τεραστίου τούτου πλούτου.

Ἡὸτκοτένσεν ὁ γνωστὸς ἠθοποιὸς Ἀλεξάντερ =

ΧΟΛΛΑΓΓΟΥΝΤ. Τὴν πρωΐαν τῆς 3ης τρέχ. ἀνευρέθη ἐντὸς ἑνὸς γκαρᾶζ, κειμένου πλησίον τοῦ μεγάρου μιᾶς κινηματογραφικῆς ἑταιρίας τοῦ Χόλλυγουντ, τὸ πτῶμα τοῦ ἠθοποιοῦ τοῦ κινηματογράφου Ρός Ἀλεξάντερ. Ἡ κεφαλὴ τοῦ ἀτυχοῦς ἀστέρος ἦτο διατρυπημένη ἀπὸ μίαν σφαῖραν. Παρεπλεύρως τοῦ πτώματος εὑρίσκετο ἕνα ρεβόλβερ. Ἐκ τῆς γενομένης ἀμέσως ἰατροδικαστικῆς ἐξετάσεως προέκυψεν ὅτι ἡ σφαῖρα εἶχεν ἐισγνωσθῇ εἰς τὸν νωτιαῖον μυελόν. Ἡ ἀστυνομία, κατόπιν ἐπιμελῆμνῆς ἀνακρίσεως, ἀπεφάνθη ὅτι ἐπρόκειτο περὶ αὐτοκτονίας, δεδομένου μάλιστα ὅτι τελευταίως ὁ Ἀλεξάντερ ἦτο πολὺ μελαγχολικὸς καὶ σκεπτικός, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον εἶχε περιπέσει εἰς τὴν ἀγελῆν τῶν συναδέλφων του. Αἱ ἀμερικανικαὶ ἐφημερίδες σενζίουν τὸ τυχαῖον γεγονός, καθ' ὃ ὁ παγκοσμίου φήμης ἠθοποιὸς τρὸτκοτένσεν εἰς τὸ ἴδιον σημεῖον εἰς τὸ ὁποῖον πρὸ ἔτους ἡ γυναῖκα του, ἡ ὁποία ἔδρεβε τόσες θεατρικὰς δάφνες, εἶχεν αὐτοχειρασθῇ.

ΤΟ ΝΕΟΝ ΠΡΟΕΔΡΕΙΟΝ ΤΗΣ ΛΙΜΕΝΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Χθὲς τὴν θὴν ἀπογευματινὴν συνῆλθον τὰ μέλη τῆς λιμενικῆς ἐπιτροπῆς καὶ ἐξέλεξαν ὡς πρόεδρον αὐτῆς τῆς κ. Θεοφάνην Στεφανόπουλον καὶ ὡς μέλη τῆς ἐκκλεσιαστικῆς ἐπιτροπῆς τοὺς κ. κ. Τ. Πανταζῆν καὶ Κ. Ε. Δημητρόπουλον.

Η ΔΙΕΘΝΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ-ΛΟΝΔΙΝΟΝ-ΟΥΑΣΙΓΚΤΟΝ Ο ΘΕΜΕΛΙΩΔΗΣ ΑΞΟΝ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ

[Εἰς τὸ διὰ τοῦ χθεσινοῦ εὐρωπαϊκοῦ ταχυδρομείου κομισθὲν τελευταῖον φύλλον τοῦ Παρισινοῦ «Φίγκαρὼ» δημοσιεύεται τὸ κατωτέρω βαρυσήμαντον διεθνοῦς διπλωματικῆς ὑποθέσεως ἄρθρον τοῦ γνωστοῦ πολιτικοῦ ἀρθρογράφου κ. Βλαδιμήρου Ντ' Ὀρμεσσόν.]

Κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ ἔτους 1936, ἀφ' ἑνὸς ὁ Ἰταλοαβυσσηνιακὸς πόλεμος καὶ ἀφ' ἑτέρου ἡ ἀγγλοϊταλικὴ διπλωματικὴ διαμάχη ἐβάρυνον καταθλιπτικὰ τὰ στήθη τῶν ἀνθρώπων. Τότε ἐφοβούμεθα μήτως λάβουν χώραν ἔτι χειρότερα καὶ καταστρεπτικώτερα γεγονότα εἰς τὴν Μεσόγειον. Ἡ Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν καὶ ἡ πολιτικὴ τὴν ὁποίαν εἶχον δημιουργήσει τὰ διάφορα Κράτη ἐπ' αὐτῆς ἀπὸ δέκα πέντε ἤδη ἐτῶν εἶχεν ὑποβληθῇ εἰς μεγάλην δοκιμασίαν. Ἡ συμφωνία τῆς Στρέζας δὲν ὀφίσταο πλέον παρὰ ὡς ἐνθύμιον. Παν ὅ,τι μετὰ τόσου κόπου εἶχε δημιουργηθῇ διελύετο κατὰ τεμάχια ἀποτόμως.

Ἡ γαλλικὴ πολιτική, δισμελιοθεῖσα ἀπὸ τὰς φιλικὰς σχέσεις, τὰ συμφέροντα καὶ τοὺς ἐπαπειλουμένους κινδύνους, ἠσσάσθη πρὸ πάντων νὰ διασώσῃ τὴν Ἐδρώπην μὲ κάθε τρόπον ἀπὸ μίαν δέξειαν διαμάχην μεταξὺ Ἀγγλίας καὶ Ἰταλίας. Ἡ προσπάθεια αὕτη τῆς γαλλικῆς διπλωματίας ἦτο ἀναγκαία καὶ θ' ἀπέδιδεν εἰς ὅλους μίαν ἀνεκτίμητον ὑπηρεσίαν. Τώρα ποὺ ὑπερέχῃ εἰς τὴν Ρῶμην ἡ «σωμφονία κυρίων» μεταξὺ Ἀγγλίας καὶ Ἰταλίας, ἡ Γαλλία ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ θεωρῆται ὑπερηφάνα, διότι συνετέλεσε κατὰ πολὺ εἰς τὴν σύσφιγξιν τῶν σχέσεων τῶν δύο τούτων Ἐθνῶν. Παρὰ τοῦτο ὅμως, ἡ Γαλλία εἶναι ἐκείνη ἡ ὁποία ἐπλήρωσεν ἀκριβώτερον τὰς συνεπείας τοῦ Ἰταλοαιθιοπικοῦ πολέμου. Ἀλλ' αὐτὸ οἱ φίλοι μας οἱ Ἰταλοὶ τὸ λησμονοῦν φαίνεται. Ἡ Γερμανία, ἐπωφελουμένη τῆς δημιουργηθείσης πράγματι ἐν Ἐδρώπῃ ἀταξίας ἐκ τῆς πρωτοβουλίας τοῦ Νεοῦτοε ἐπέφερε, τὴν Μαρτίου, ἕνα καίριον πλῆγμα βχι μόνον εἰς τὴν διεθνῆ ἐυστάθειαν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν γαλλικὴν ἀσφάλειαν. Ἀπ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν, ἡ ἐδρωπαϊκὴ πολιτικὴ εἰσῆλθεν εἰς τὴν ἐπικινδυνοβεστέραν φάσιν.

Ἡ Γαλλία θὰ ἔπρεπε νὰ δράσῃ ἄλλως πως διὰ ν' ἀντιμετωπίσῃ τελεσφόρως τὴν χιτλερικὴν ἀπειλήν. Ἐν τοῦτοις οὐδεὶς ἡμπορεῖ νὰ μεμφθῇ τὴν χάραν μας ὅτι εἰς τὰ μέτρα βίας δὲν προεβαλλε τὰς ἐρηνιστικὰς μεθόδους της. Αἱ περιστάσεις ὅμως ἦσαν τόσον σοβαραὶ ὥστε οἱ Γαλλοὶ εὑρέθησαν πρὸ τῆς ἀνάγκης νὰ ἔλθουν εἰς ἀμέσως καὶ ν' ἀναβάλουν τὰς βουλευτικὰς ἐκλογάς, διότι ἔπρεπε ταῦτα ἀφοῦ ἡ γαλλικὴ πολιτικὴ νὰ βγάλῃ ἀπὸ τὰ γεγονότα ἕνα ρεαλιστικὸ μάθημα ποὺ τῆς ἐπεβάλλετο.

Τίποτε ὅμως τὸ συγκεκριμένον δὲν συνετέλεσθη. Ἡ γαλλικὴ πολιτικὴ, φερομένη ὡς ἄθυμα μεταξὺ τοῦ δράματος τοῦ Λοκάρνο καὶ τοῦ Αἰθιοπικοῦ καὶ ἀνίκανος νὰ εὕρῃ εἰς τὴν Γενεύην τὴν συνδρομήν, ἐπαι τῆς ὁποίας, κατὰ δικαίωμα εἶχε νὰ ὀκαλογζῇ, περιπλέχθη ἀμέσως εἰς τὰς πλέον σκολιὰς ὁδοὺς. Κατόπιν ἐπῆλθον αἱ ἐκλογαὶ τῆς 3ης Μαΐου, ἡ κομμουνιστικὴ πίεσις καὶ ἡ βερυγτικὴ ἀνομαλία, αἴτινες ἐπέτειναν τὴν κατάστασιν. Πρὸ αὐτῆς τῆς μοιραίας ἐξελίξεως τῶν πραγμάτων, ἡ Γαλλία ἔχασεν, εἰς διάστημα ὀλίγων ἡμερῶν, εἴκοσι χρόνια διεθνοῦς ἐπιρροῆς.

Πολλοὶ ἐνόμισαν ὅτι κατεδικάσθη διὰ νὰ ριφθῇ εἰς ἕνα ἐπαναστατικὸν ὄλεθρον. Τὸ γαλλοσοβιετικὸν σύμφωνον προσέλαβε μίαν τοιαύτην ἔννοιαν, τὴν ὁποίαν ποτὲ δὲν ἡμπορεῖσαν νὰ φαντασθοῦν ἐκεῖνοι ποὺ τὸ ὑπέγραψαν. Ἀμέσως ἐπῆλθε μία «ἀνακατωσοῦρα» εἰς τὰ πράγματα τῆς Ἐδρώπης. Τὸ Ἲ Ράϊχ ὑπῆρξε τὸ μόνον Ἔθνος, τὸ ὁποῖον ἐπωφελῆθη περισσότερον τοῦ συμφόνου. Τοῦ λοιποῦ ἐφαίνετο ὅτι τὸ κομμουνιστικὸν ρεῦμα θὰ ἐδέσποζε τῆς Ἐδρώπης...

Ἐκ τῶν γεγονότων τούτων προέκυψεν ἡ ἐκρηξις τοῦ συνεγεροῦ ἰσπανικοῦ ἐμφυλίου πολέμου, ὁ ὁποῖος δυστυχῶς ἐξακολουθεῖ ἀκόμη. Καὶ πρὸ τινος μάλιστα ὁ πόλεμος αὐτὸς ἠπροσέλαβεν, ἐκ ὀφάλματος τῶν μὲν καὶ τῶν δέ, ἀνηυσχτικὰς διεθνεῖς διαστάσεις, ὥστε τὸ ἔτος 1937, καθὼς καὶ τὸ λῆξαν τοιοῦτον, ἤρχισε μὲ μίαν ἐπικίνδυνον ἐστίαν διὰ τὴν Ἐδρώπην...

Κοντὰ ὅμως εἰς τὸ «παθητικὸν» αὐτὸ τῆς Γαλλίας, ὑπάρχει ἐν τούτοις καὶ ἕνα «ἐνεργητικὸν» τὸ ὁποῖον δὲν πρέπει νὰ ὑποτιμῶμεν τὴν ἀξίαν.

Ἡ χαλάρωσις τοῦ συμφόνου τοῦ Λοκάρνο ἔσχεν ὡς ἀποτέλεσμα τὴν προσέγγισιν τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Μεγάλης Βρεττανίας, αἱ ὁποῖαι ἀλληλοσυνέδεσαν τόσον τὰς εὐθύνας δσον καὶ τὰ συμφέροντά τῶν. Οὐδέποτε ἄλλοτε ἀγγλογαλλικὴ προσέγγισις ὑπῆρξε πλέον ἀδιάσπαστος

"Ας ἔλθωμεν τώρα εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας. Αὐταὶ ὅσον μακρὰν καὶ ὅσον «οὐδέτεραι» καὶ ἂν εἶναι, ἀντιλαμβάνονται ἐπὶ καλλίτερον καθ' ἡμέραν ὅτι ὁ κόσμος ἐσμικρόνθη. Ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου πρέπει νὰ εὐχαριστήσωμεν τὸν φὸν Ρίμπεντροπ, ὁ ὁποῖος τοὺς «ἔδωσε νὰ καταλάβουν» διὰ τῆς γερμανοϊαπωνικῆς συμφωνίας. «Ἐυκατελείψαμεν ἡν ἀπομόνωσιν μας» ἐτόνιζεν ἐπὶ τῷ Νέῳ "Ετει διὰ τοῦ ἀουρμάτου ὁ ἀμερικανὸς σηήκερ, ὁ ὁποῖος ὁμίλει ἀπὸ τὴν Νέαν Ὑόρκην εἰς τὴν Γαλλίαν.

Ἤμπορεῖ νὰ εἰπῇ κανεὶς ὅτι ἡ παρουσία τοῦ Προέδρου κ. Ροὺζβελτ ἐπὶ κεφαλῆς τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἀποτελεῖ δι' ἡμᾶς τοὺς Γάλλους μίαν ἐγγύησιν καὶ ὅτι, ἐν τῷ μέτρῳ τοῦ δυνατοῦ, τὸ ἰσχυρὸν ἀμερικανικὸν ἔθνος δὲν θὰ μείνῃ ἀδιάφορον πρὸ τῆς διακυβεύσεως τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς εἰρήνης εἰς τὴν Εὐρώπην. Τοιουτοτρόπως πρέπει νὰ καταβάλωμεν κάθε προσπάθειαν οὕτως ὥστε ὁ ἄξων Παρισίων—Λονδίνου—Οὐασιγκτόνος ν' ἀποβῇ ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον ὁ θεμελιωδέστερος ἄξων τῆς εἰρήνης. Ἡ σωτηρία τοῦ κόσμου εἶς τοῦτο ἔγκειται. Διὰ τοῦτο πρέπει ν' ἀναγνωρίσωμεν ὅτι ἡ ἐξωτερικὴ μας πολιτικὴ κατενόησε τὴν δύναμιν ποὺ ἐγκλείει ὁ ἄξων αὐτός, ἡ δρᾶσις τῆς δὲ προσηνατολίσθη ἀπολύτως κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη πρὸς τὴν κατεύθυνσιν ταύτην, καὶ οὐχὶ πρὸς ἐκείνην ποὺ τὴν ὤθουν τὰ ἀριστερὰ στοιχεῖα.

Δυνάμεθα λοιπὸν ν' ἀποβλέψωμεν εἰς τὸ μέλλον μὲ κάποιαν ἐμπιστοσύνην καὶ νὰ ἐιμεθα βέβαιοι ὅτι τὸ 1937, μακρὰν ἀπὸ τοῦ νὰ εἶναι ὁ ἔτος τοῦ Γολγοθᾶ ποὺ ὅλοι ἐφοβοῦμεθα, θὰ ἠδύνατο ν' ἀποβῇ τοὐναντίον ἔτος πολεμικῆς χαλαρώσεως καὶ διεθνοῦς συνεκλήθη ἀμέσως τὸ ὀστατον συμβούλιον τῶν ἀρχηγῶν καὶ προκρίτων ἐντὸς τοῦ ναοῦ τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς. Ὁ Κανάτας ἀνεκοίνωσεν ὅτι ὁ Καρατσκάνης θὰ εἶνε εἰς τὸν "Αγιον Συμεῶνα, ὅπου θὰ ἤναπτε φωτιές τὴν νύκτα τοῦ Σαββάτου πρὸς τὴν Κυριακὴν τῆς 10ης Ἀπριλίου διὰ νὰ γνωστοποιήσῃ τὴν παρουσίαν του.

Οὔτω εἶπε, διότι οὔτω ἔπρεπε νὰ εἰπῇ ὁ εὐφυὴς Κανάτας, γνωρίζων ὅτι ἄλλοι καὶ ὄχι ὁ Καρατσκάνης, ὄχι βίβλια πολλοὶ ἀλλὰ ὀλίγα θὰ ἤταν οἱ ἐπὶ τῆς μονῆς τοῦ "Αγίου Συμεῶνος καταφάνεντες καὶ ἀνάπτοντες φωτιές, ὡς σύνθημα τῆς ἀρξεώς των.

Καὶ τότε ἀνηήχησε βροντερά, ἀπὸ ὅλους εἰς τὸν ναόν, ἡ φωνὴ «ἐξ ὁδοῦ», «ἐξ ὁδοῦ» καὶ ὅλοι μὲ τὸν βαθύτερον σεβασμὸν ἔκαμαν τὸ σημεῖον τοῦ Σταυροῦ.

Κατὰ τὴν συζήτησιν περὶ τῆς τύχης τῶν γυναικοπαίδων ὁ ἐκ Μεσαρίστης τῆς Μακρονείας πυροβολοῦντης Γουνάρας ἐφώναξεν:

«Ἐὰν εὑρεθῇ ἕνας νὰ σκοτώσῃ τὴν ἀδελφή του, αὐτὸς θὰ περνοῦσε ἐν στόματι μαχαίρας δία τὰ γυναικόπαιδα, διὰ νὰ μὴ πέσουν εἰς τὰς ἐχθρικὰς χεῖρας.

Ὁ Ἐπάκαινος Ἰωσὴφ ἐθύμωσε διὰ τὴν πρότασιν τοῦ Γουνάρα καὶ ἐπεκλεῖσθη εἰς τὸν ναὸν ἐπῆρε τὸν Ἐσταυρωμένον καὶ ἔρεβεν αὐτὸν εἰς τὸ συμβούλιον διὰ νὰ δηλώσῃ ὅτι τὰ παιδιὰ καὶ αἱ γυναῖκες ἀγνήκουν εἰς τὸν Θ